

A megszentelődés

Beszélgetés útkűzben

Mielűtt belevetnénk magunkat a témába, nem árt kissé megvizsgálni a teológiai háttérét. Mindenekelőtt a megszentelődés fogalmát kell tisztáznunk. Megszentelni azt jelenti: félretenni Isten számára, szentté tenni. A megszentelődés tehát az a folyamat, amelynek során szentté válunk. Megtérésűnkkor veszi kezdetét és egészen addig tart, míg meg nem állunk Isten színe előtt a mennyben.

A történelem során voltak, akik túlhangsúlyozták Isten szerepét a megszentelődésben; úgy vélték, teljességében ő végzi ezt a munkát. Ez a szemlélet sokféleképpen megnyilvánulhat: például ha olyan lelki élményekre vágyunk, amelyek egyik napról a másikra szentté varázsolnak minket. „Istenem, változtass meg, és kész!” Mások viszont inkább az ember szerepére helyezik a hangsúlyt: úgy vélik, ha elég fegyelmezettek és engedelmesek vagyunk, nem fogunk több bűnt elkövetni.

Mi a „kooperációs megszentelődés” szemléletét tekintjük a Bibliával leginkább összhangban lévő megközelítésnek. Ahogy az elnevezés is sugallja, ez a szemlélet együttműködésként fogja fel a megszentelődés munkáját.

Bemelegítés gyanánt kérdezd meg, tanítványod hallott-e már a megszentelődésről, és mit gondol, mit jelent. Ezután kérdezd meg, szerinte mi Isten szerepe a lelki növekedésben és mi a miénk. Mivel a legtöbb keresztény nemigen tudja a választ erre a kérdésre, valószínűleg sikerűlt felkeltened a kíváncsiságát.

Olvasd el a Filippi 2,12-13-at!

Ezért tehát, szerettem, ahogyan mindenkor engedelmeskedtek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.

Kérdezd meg: „Eszerint mi Isten feladata a lelki növekedésedben?” Az igeskaszból nyilvánvaló a válasz: „munkálja bennűnk az akarást és a cselekvést az ő tetszésének megfelelően”. Próbáld meg elérni, hogy tanítványod meg is magyarázza, mit jelent ez, továbbá kérdezd meg: „Milyen formában tapasztaltad ezt eddig az életedben?” vagy: „Tapsztaltad-e már, hogy Isten megváltoztatta a hozzáállásodat és a vágyaidat?”

Most következik a kulcskérdés: tehetűnk-e bármit azért, hogy jobban tapasztaljuk, ahogy Isten formálja vágyainkat és hozzáállásunkat. A válasz: igen. Annak ellenére, hogy ezt a munkát Isten végzi bennűnk, mi is fontos szerepet játszunk a folyamatban. Attól függően, hogy mennyire keressűk a jelenlétét, a közelségét, gondolatainkra, indítékainkra és hozzáállásunkra gyakorolt befolyását zűgó folyamként, de csűpűgű csapként is megélhetűnk.

E heti kirándulás

A megszentelődés az a folyamat, amelyben Isten szentté tesz bennűnk.

Sajnos nem mindig egyértelmű, hogy mi Isten része és mi a mi részűnk ebben a folyamatban. Ebben a leckében épp azt kell tisztáznod, hogy mit tehet tanítványod a lelki növekedése érdekében, illetve mit tesz Isten. Egyűtt kell működnűnk vele, tehát tudnűnk kell, kinek mi a dolga.

A kérdés tehát a következő: „Mit tehetünk, illetve te mit teszel azért, hogy közelebb kerülj Istenhez és erősebben tapasztald befolyását?”

(Érdeemes végiggondolnod, hogy általános-hipotetikus formában, személyre szólóan, vagy felszólításként teszel-e föl egy-egy kérdést. Például: „Mivel lehetünk Isten tetszésére?” (hipotetikus), illetve „Mikor érezted, hogy Istennek tetszően cselekedtél?” (tapasztalati), vagy „Mit kell tenned, hogy Istennek tetszésére légy? (felszólító)”. Érdeemes váltogatni a kérdésformákat.)

Segítségére lehet, ha elképzelsz egy bűnös, dekadens, züllött bulit. A környezet, a zene, az öltözködési stílus, a tánc, az alkohol, az időpont (éjszaka), a világítás (hangulatlámpánál olyasmi is kicsúszik az ember száján, ami ragyogó fényben aligha) egyvelege általában bűnre hajlamosító légkört teremt. Egy ilyen közegben nő a bűn befolyása rajtunk.

Magyarázd el, hogy szívünk állapota, „hangulata” erősen meghatározza, hogyan „munkálja Isten bennünk az akarást és a cselekvést”. Szívünk aktuális közege vagy erősíti, vagy gyengíti Isten befolyását.

Mit tehetünk azért, hogy a szívünk megfelelő állapotba kerüljön? Például hálat adhatunk (ha reggeltől estig mindent megköszönünk Istennek, rendkívül nyitottak leszünk jelenlétére és munkájára); imádkozhatunk és olvashatjuk a Bibliát; Istenre bízhatjuk magunkat; keresztény zenét hallgathatunk, énekelhetünk; közösségben lehetünk hívő testvéreinkkel; részt vehetünk a szolgálatban.

Elsősorban arra kell rávilágítanod, hogy mindezt azért tesszük, hogy közben tapasztalhassuk Isten jelenlétét és még nagyobb hatást gyakorolhasson az életünkre. Nem az a cél, hogy végre mi is tegyünk valamit érte és elnyerjük a tetszését.

Visszatérve a Filippi 2,12-13-hoz: mi a mi részünk? Nem más, mint „munkálni üdvösségünket”. Kérdezd meg, szerinte mit ért ezalatt Pál. A válasz: a ritmus benned van, csak engedd ki magadból és táncolj! Az apostol azt akarja itt mondani, hogy hozzunk jó döntéseket, és szilárdítsuk meg, betonozzuk be életvitelünkbe, jellemünkbe Isten bennünk elvégzett munkáját. Tehát a mi részünk az együttműködésben, hogy az Istentől kapott vágyakat, hozzáállást építsük be, alakítsuk szokássá, válják jellemünk részévé. Ha egymás után, sorozatban sok jó döntést hozunk, a belénk ültetett vágy szokássá alakul.

Hasznos kérdések: „Te milyen döntéseket hozol? Miként tapasztalod, hogy ezek a döntések szokássá alakulnak át? Miben van szükséged kitartásra, hogy folyamatosan jól tudj dönteni?” Hasznos, ha te, a tanítványozó is mesélsz győzelmeidről.

Beszélgethettek arról is, hogy milyen Istennek tetsző döntések merülhetnek föl az életünkben: megvallani bűneinket valakinek, elkerülni egy bűnt, eleget aludni és sportolni, hogy kevésbé legyünk támadhatóak, részt venni egy közösség életében és a szolgálatban. Más szóval a jó döntés többet jelent annál, mint hogy nemet mondunk a bűnre.

Végül: bár a döntés maga a mi dolgunk, hogyan segít mégis Isten, hogy jól csináljuk? Nos, olykor megvéd a kísértéstől, eltereli a figyelmünket, erőt ad, építő kapcsolatokról gondoskodik, és még számtalan más módon siet a segítségünkre, hogy döntéseink hosszú sora szilárd jellemet fejlesszen ki bennünk.

Kérdezd meg, tanítványod tapasztalta-e már, hogy Isten ily módon munkálkodik benne?

További lépések

Kérd meg, hogy a buli-hasonlat alapján gondolja végig, hogyan készítheti föl saját lelkét arra, hogy Isten szóljon hozzá, vezesse, megerősítse. Élete melyik területén kellene most sorozatosan jó döntéseket hoznia, hogy az Istentől kapott vágyak pozitív tulajdonságként épülhessenek be a jellemébe?

Összefoglalás

Lelki növekedésünk egy együttműködés eredménye. Isten elvégzi bennünk, hogy akarjunk és cselekedjünk, mi pedig keressük őt, hogy még nagyobb erővel tudjon hatást gyakorolni ránk. Közben igyekszünk jó döntéseket hozni, amelyek révén Isten munkája szilárdan beépülhet a jellemünkbe. Isten pedig erőt és biztatást nyújt számunkra ezekben a döntéshelyzetekben.

Mellékutak

Dallas Willard: *Renovation of the Heart*. Nav Press

Messze a leghasznosabb és leg-
átfogóbb könyv a lelki növeke-
dés folyamatáról.

Steve McVey: *Grace Walk*.
Harvest House Publishers

Kissé könnyedebb olvasmány.

John Piper: *A Hunger for God*.
Good News Publishing